

РЕШЕНИЕ

№ 1074

гр. София, 11.03.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав, в публично заседание на 01.03.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова и при участието на прокурора Поповска, като разгледа дело номер **843** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

1

3

Настоящото административно производство е по реда на чл.145-178 АПК,вр.с чл.70,ал.1,т.1,вр. с чл.13,ал.1,т.5 ЗУБ.

Образувано е по жалба на И. Ф. О.,гражданин на Н срещу Решение №УП-7/20.01.2011 година на И. О. П. Д.,, с което последният на основание чл.70,ал.1,т.1,във връзка с чл.13,ал1,т.5 от ЗУБ отхвърлил молбата за статут на бежанец и хуманитарен статут на И. Ф. О..

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на оспореното решение.Твърди се,че административният О. не е обсъдил наведените обстоятелства за нежеланието му да се завърне в родината му и най- вече несигурната обстановка там, което се явява новонастъпило обстоятелство по смисъла на закона. Искане се отмяна на решението и постановяване на ново, с което да му бъде предоставен статут на бежанец.

В съдебно заседание,оспорващият-И. Ф. О.,редовно и своевременно призован,се явява лично и в присъствието на преводача от английски език- В. Палова заявява, че поддържа жалбата си на заявените основания.

Ответникът по оспорването-И. О. П. Д. към МС на РБ, редовно и своевременно призован, не изпраща представител.

Представителят на С.-прокурор П изразява становище за неоснователност на предявената жалба.

Административен съд С.-Г. след като прецени събраните по делото доказателства,ведно

с доводите, възраженията и изразените становища на страните, П. условията на чл.142, ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

От приложените към административната преписка писмени доказателства, е видно, че, за първи път чужденецът подал молба за предоставяне статут на бежанец на 28.01.2003 година, като с Решение №УП-127/29.01.2003 година на И. О. П. Д. към МС на РБ е отказано предоставянето на статут на бежанец на оспорващия. Решението на Интервюиращия О. е оставено в сила с Решение на СГС, приложено по делото.

Със Заповед №56/04.03.2010 година, Председателят на Д. към МС на РБ определил И В Б - главен експерт в отдел "Производство и настаняване в Регистрационно-приемателен център С. за И. О., провеждащ ускорено производство по реда на Глава шеста, Раздел II от Закона за убежището и бежанците.

На 18.01.2011 година, оспорващият О. депозирал трета по ред молба за предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут до Д. към МС на РБ.

След регистриране на молбата, на 18.01.2011 година, оспорващият попълнил регистрационен лист, разяснени са му правата и задълженията с помощта на преводача – В. П. и му е отправена покана за явяване на интервю на 19.01.2011 в 9 часа в присъствието на преводача от английски език – В. П..

На 19.01.2011 година, с оспорващия е проведено интервю в присъствието на преводача В. П., в което посочил, че иска документ да може да работи спокойно и не може да се върне в Н по същите причини, посочени в предходните интервюта.

На 20.01.2011 година, ответникът по оспорването издал оспореното Решение №УП-1, с което отхвърлил молбата на И. Ф. О. като неоснователна.

Решението е връчено лично срещу подпис на оспорващия на 25.01.2011 година в присъствието на преводача В. П..

По делото са приложени всички събрани в хода на производството доказателства, в това число всички събрани в хода на приключилите преди това две производства за предоставяне статут на бежанец.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд С.-Г. намира предявената жалба за процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.84, ал.1 ЗУБ от легитимирана страна и П. наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна. Съображенията за това са следните:

Оспореното Решение №УП-7/20.01.2011 година на И. О. П. Д. към МС на РБ, представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал.1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, по критериите, визирани в разпоредбата на чл.146 АПК, така наречените условия за редовно действие на административните актове. П. преценката, съдът следва да провери актът издаден ли е от компетентен О. и в предписаната от закона форма, спазени ли са материално-правните и процесуално-правните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореното решение е издадено от компетентен О.-това е И. О. П. Д. към МС на РБ, на когото изрично по силата на чл.48, ал.1, т.10 от ЗУБ, Председателят на Д. П. МС на РБ е предоставил правото да провежда ускорено производство по реда на Глава шеста, раздел Втори от Закона за убежището и бежанците. Спазени са изискванията на чл.59 АПК за форма. Решението съдържа предвидените в чл.59, ал.2 АПК задължителни реквизити, с означение на фактическите и правните основания за издаването му – чл.70, ал.1, т.1, вр.с чл.13, ал.1, т.5 от ЗУБ.

П. издаването на решението, интервюиращият О. е спазил процесуално-правните разпоредби.

П. издаването на решението, административният О. е спазил и материално-правните разпоредби на ЗУБ и АПК.

Събраните по делото доказателства сочат, че след регистриране на молбата/ явяваща се последваща трета такава по смисъла на параграф 1, т.6 от ДР на ЗУБ/ на оспорващия от

18.01.2011 година, с която е поискал предоставянето на статут на бежанец, интервюиращият О. е провел интервю, съставил е и е отразил интервюто в протокол, отразеното в протокола е прочетено на разбираем за оспорващия език с помощта на преводача - В. П., като в предвидения по чл.70, ал.1 ЗУБ 3 дневен срок, И. О. П. Д. към МС на РБ взел Решение, с което е отхвърлил молбата като явно неоснователна по реда на чл.13 от ЗУБ-така, както повеляват разпоредбите на чл.68, и чл.70 ЗУБ.

Неоснователен е доводът на оспорващия, че П. постановяване на решението, интервюиращият О. е допуснал нарушение на материалноправните разпоредби на ЗУБ, в посока не обсъждане дали обстоятелствата за нежеланието му да се завърне в Н са нови. На първо място, в хода на ускореното производство е посочил, че иска да получи документ, за да работи в Б и няма какво ново да посочи, освен П. казаното в предишните интервюта. На второ място, обосновано, интервюиращият О. е преценил, че така посочените от търсещия закрила причини не могат да обосноват основателен страх от преследване в Н поради неговата раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради неговото лично мнение и/или убеждение, както и че липсват конкретни заплахи под каквато и да е форма, насочени срещу него. На следващо място, твърдяното от оспорващия нежелание да се завърне в страната си, е именно и само с цел да остане в РБ, защото в Б му харесва и тези причини имат преди всичко икономически характер - да се снабди с документи, за да може да работи. По делото не се представиха никакви доказателства, които да обосноват основателен страх от преследване в държавата му на произход.

Липсват и доказателства за наличие на причини от хуманитарен характер или други основания, предвидени в българското законодателство, които да доведат до предоставянето на хуманитарен статут по реда на чл.9 ЗУБ.

Изобщо не може да бъде споделен доводът на оспорващия, че интервюиращият О. не е мотивирал отказа си, тъй като от самото решение е видно, че интервюиращият О. е обсъдил не само всички събрани по делото доказателства, но и бежанската история на оспорващия П. подвеждането на същата под съответните правни норми.

Не може да бъде споделено и твърдението на оспорващия, че интервюиращият О. не е изследвал въпроса за ситуацията в страната на произход и в частност неговата сигурност там, тъй като в хипотезата на чл.70, ал.1, т.1 ЗУБ, интервюиращият О. не е имал законово въздигнато задължение да се произнася относно сигурността на страната на произход.

С оглед на всичко изложено дотук, настоящата съдебна инстанция намира, че оспореното решение отговаря на изискванията за редовно действие на административните актове, предполага отхвърляне на предявената срещу него жалба и води до потвърждаването му.

Воден от гореизложеното и на основание чл.85, ал.3 ЗУБ, Административен съд - С.-Г.

Р Е Ш И:

ПОТВЪРЖДАВА РЕШЕНИЕ № УП- 7/20.01.2011 година на И. О. П. Д., с което последният на основание чл.70, ал.1, т.1, във връзка с чл.13, ал.1, т.5 от ЗУБ отхвърлил молбата за статут на бежанец и хуманитарен статут на И. Ф. О..

На основание чл.138, ал.1 АПК, препис от решението да се изпрати на оспорващия, интервюиращия О. П. Д. към МС на РБ и на С..

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване, съгласно разпоредбата на чл.85, ал.4 ЗУБ.

АДМИНИСТРАТИВЕН

СЪДИЯ: